

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش مثبت نگرى بر شفقت به خود و امید به زندگى مادران کودکان اטיسم

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

صدیقه عنابستانی - کارشناسی ارشد روان شناسی شخصیت، گروه روان شناسی و علوم تربیتی، واحد سبزوار، دانشگاه آزاد اسلامی سبزوار، ایران.

علی محمد نامعی - استادیار، گروه روان شناسی و علوم تربیتی، واحد سبزوار، دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش مثبت نگرى بر شفقت به خود و امید به زندگى مادران کودکان اختلال طیف اטיسم سبزوار انجام شد. روش این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون باگروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی مادران دارای فرزند اختلال طیف اטיسم سبزوار در سال تحصیلی 97-1396 بود. بدین منظور تعداد 36 مادر دارای فرزند مبتلا به اטיسم بر حسب شرایط ورود به پژوهش به عنوان نمونه انتخاب و به صورت گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش (18 نفر) و کنترل (18 نفر) جای دهی شدند. پس از انجام پیش آزمون به کمک پرسشنامه های شفقت به خود و پرسشنامه امید به زندگى، گروه آزمایشی ده جلسه (هر هفته یک جلسه) 75 دقیقه ای برنامه آموزش مثبت-نگرى را دریافت کرد. درحالی که گروه کنترل هیچ برنامه مداخله ای دریافت نکرد. پس از پایان دوره آموزشی از هر دو گروه پس آزمون به عمل آمد و داده های به دست آمده با استفاده از روش های آمارتوصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل کواریانس چند متغیره) باکمک نرم افزار spss ویراست 23 تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که آموزش مثبت نگرى بر شفقت به خود، امید به زندگى و مولفه های آن ها در مادران کودکان اختلال طیف اטיسم سبزوار تاثیر مثبت و معناداری دارد. بنابراین، آموزش مثبت نگرى یک برنامه مداخله ای موثر برای کمک به مادران کودکان اختلال طیف اטיسم است.

کلمات کلیدی:

آموزش مثبت نگرى، شفقت به خود، امید به زندگى، اختلال طیف اטיسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018220>

